

Statskonsulent *C. V. Birk.*

Den 3. Marts døde Statskonsulent *Birk* paa Lyngby Sygehus. Vel havde han i 20 Aar lidt af en kronisk Nyrebetændelse, og vel var man forberedt paa, at han ikke vilde blive en gammel Mand, men efter menneskelig Beregning vilde han dog have kunnet leve en god Stund endnu, hvis der ikke var indtraadt en ved hans Pligtfølelse fremkaldt heftig Opblus-

sen af Sygdommen: han vilde ikke aflyse et Foredrag, uagtet han nylig var kommet op efter et Anfald af Sygdommen og var stærkt forkølet, ved en Misforstaaelse i en Telefonsamtale blev der ikke sendt en lukket Vogn, men en Slæde efter ham, og i 15 Graders Kulde kørte han $1\frac{1}{2}$ Mil frem og $1\frac{1}{2}$ Mil tilbage. Syg kom han hjem og gik straks i Seng for ikke at rejse sig mere. Som sin Forgænger i Stillingen, Statskonsulent *Dencker*, døde han altsaa som Soldaten paa sin Post.

Carl Valdemar Birk var en Søn af Kontorchef i Indenrigsministeriet, Etatsraad *P. G. T. Birk*, og fødtes den 14. Maj 1859 i København. Han kom straks efter Konfirmationen i Smedelære og blev Kleinsmedesvend. Der-

efter besøgte han Teknisk Institut og Polyteknisk Lærestanstalt, fra hvilken han fik Adgangsbevis i Maskinlære og enkelte andre Fag, saa anlagde og bestyrede han i 8 Aar et Savværk ved Borup Station — i denne Periode udfoldede han forskelligartet konsultatorisk Virksomhed og planlagde flere Andelsmejerier —, hvorefter han i nogle Aar drev privat Ingeniørvirksomhed i København. Da denne ikke ret vilde trives (Forretningsmand var og blev *Birk* aldrig), virkede han i nogle Aar ved et københavnsk og et jysk Maskinfirma, til han fra 1. April 1898 blev ansat som Statskonsulent vedrørende Landbrugs-Redskaber og -Maskiner. Allerede i 1889, da der blev udbudt til en Konkurrence om denne Post, var *Birk* blandt de konkurrerende, og Dommerudvalget udtalte den Gang sin Anerkendelse af det dygtige Arbejde, han havde ydet.

Som Statskonsulent gjorde *Birk* i mange Retninger meget god Fyldest. I Besiddelse af en sikker og hurtig Opfattelse, skolet gennem mange Aars praktiske Erfaringer, erhvervede han sig et nøje Kendskab til de Forhold i Landbruget, der vedkom hans Virksomhed, og han ejede sund Dømmekraft og kritisk Sans, saa han var paa sin Post mod alle løse Projekter, medens han paa den anden Side stræbte efter at fremme Udbredelsen af, hvad han ansaa for godt nyt — i de seneste Aar arbejdede han saaledes ivrigt for Indførelsen af forbedrede Redskaber til Høets Bjergning og Tilberedning. Hans Besvarelser af de mange skriftlige og mundtlige Forespørgsler, der navnlig i de senere Aar rettedes til ham, var omhyggelig gennemtænkte, hans Beretninger om de statsunderstøttede Maskin- og Redskabsprøver var klart affattede, og han forstod at faa Dommernes Meninger samlede saa at sige i en Generalnævner. Hans Foredrag og Artikler om forskellige Sider af Landbrugets Maskinvæsen var ligeledes letfattelige og klare og bar Vidne om Indsigt og Dømmekraft. Men allerede ved *Birks* Ansættelse var der stærkt Tale om at faa Pladsen som Maskinkonsulent delt, og saa omfattende er nu det Felt, Landbrugets Maskinvæsen

spænder over, at én Mand umuligt kan erhverve sig nøje Indsigt i alle dets Forgreninger, og i visse Henseender var *Birk* heller ikke helbefaren Mand. Dertil kom, at Sygdomsanfaldene, ofte langvarige og smertefulde, i en Aarrække atter og atter vendte tilbage, og svækkede de end ikke hans Arbejdslyst — den holdt sig frisk til det sidste —, forringede de selvfølgelig hans Arbejdsevne, saa han til Tider var langt tilbage med sin Gerning. Ogsaa kunde han undertiden have en noget naiv Opfattelse af en Statskonsulents Stilling, og det kunde skorte ham noget med Hensyn til den myndige Optræden og faste Haand, som en Leder og Raadgiver i vor paagaende Tid nødig bør være foruden.

Personlig var *Birk* elskværdig og hjælpsom. Trods Sygdom og andre Genvordigheder bevarede han et lyst Blik paa Livet, hans jævne, danske Sind tog dette, som det kunde falde, stedse bevarede han det Haab om bedre Dage, der under Modgang er nødvendig for at holde Modet til at leve videre oppe. I Hjemmet, der var hans Fristed, holdtes hans sunde og ligelige Grundstemning vedlige, den, der prægede hans Optræden og ofte gav hans Tale en Islæt af munter Skemt og den Blanding af Spøg og Alvor, som skaber Humoren. Der var i *Birks* Ydre som i hans Fortrin og Mangler noget typisk dansk.
